

Naše úvaha tedy umožňuje předvést Jurgenssonův výrok o střihu v novém světle. V závěru své výroky shrneme. Nejprve jsme se zabývali teorií střihu Bazina, podle něž je mravní systém velmi zásadní, ze širšího úhlu pohledu ovšem velmi rozvolněný. Film shledává „dobrým“ (v morálním slova smyslu tohoto pojmu) pouze předkládá-li události tak, že stírá úhel pohledu filmaře, aby nám nabídl zážitek více se blížící realitě. Střih je realitě nepřibuznou manipulací čili lží a zakazuje se. Tím, že je ideologicky zaměřen každý film, jak na úrovni svého diskurzu (megavypravěč si může zvolit, že se mu vyhne, přesto zůstane stejně přítomný a nezbytný), tak na úrovni střihu, se Bazin nezabývá. Nedovede si tedy představit, že dlouhé záběry, ač nesledují stejný ideologický cíl, nejsou o nic méně začleněny v určité normě a společenském kontextu. Dle Ejzenštejna je naopak realita základním kamenem filmu, který ji pomocí střihu transformuje. Film tak nabývá většího významu vzhledem ke spektru myšlenek. Jednotlivé úryvky nemají samy o sobě význam, ten se zrodí až z prolnutí prvků. Hlavním problémem zde je, že střih není výsadou pouze jedné ideologie, a že propojit filmovou pravdu s teorií dialektického materialismu vede přímo do slepé uličky.

nepřesnosti jen u posl. 2 poznámek

celkově velmi dobré